

Bidronninger fra Italien, men Landbrugsministeriet har da i sin Haand, naar der derom sker Anmodning fra Biavlernes Organisationer, at foretage Dispensationer fra den bestaaende Lov.

Det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Landbrugsministerens Bemyndigelse til at udstede Forbud bliver generel, saaledes at man undgaar denne Sondring mellem forskellige Lande. Jeg haaber, at man i dette høje Ting, ligesom Tilfældet har været i Landstinget, vil kunne slutte sig til dette lille Lovforslag, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Hedelund: I Tilslutning til den højtærede Ministers Udtalelser skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

Marinus Sørensen: Det foreliggende Lovforslag til Værn mod Bipestens Udbredelse er en Udvidelse af den gældende Lovs § 3, som tager Sigte paa at forhindre Indslæbning af Bipest fra andre Lande. Bipesten er den Sygdom, som Biavlerne frygter mest, og som forvolder dem de største Ærgrelser og de fleste Tab, og det er da naturligt, at Danmarks Biavlere har taget et Arbejde op til Bekæmpelse af denne Sygdom, og at de dertil har faaet Statens Støtte. Jeg betragter det Lovforslag, her foreligger, som et Led i Bekæmpelsen af denne Sygdom, og jeg kan fuldt ud tiltræde, at Landbrugsministeren faar den Bemyndigelse, som Lovforslaget tilsigter at give ham. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Telefoner paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 243).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg skal herved have den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Telefoner paa Færøerne, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting. I Henhold til Lov af 11. Maj 1897 om Telegrafer og Telefoner blev der den 7. September 1906 meddelt Færøernes Lagting Koncession paa Anlæg og Drift af Telefoner paa Færøerne for et Tidsrum af 20 Aar. Imidlertid ønskede Regeringen ikke at benytte sig af den Staten tilkommende Ret til ved Koncessionens Udløb at overtage Anlægget, og der blev derfor allerede i Samlingen 1925 gennem Amtmanden afæsket Lagtinget en Udtalelse om, hvorvidt dette maatte ønske Koncessionen fornyet.

Af de Forhandlinger, som førtes i Lagtinget, fremgik, at der tiltrængtes en særlig Lov for Færøerne, og for at faa den fornødne Tid til Overvejelse blev der ved Lov af 31. Marts 1926 skaffet den fornødne Hjemmel til at forlænge Koncessionen 1 Aar, til 7. September 1927. Ministeriet besluttede sig derefter til at søge gennemført en Ordning, hvorefter Telefonvæsenet paa Færøerne ved Lov henlagdes direkte under Lagtinget, som saa i Overensstemmelse med dettes eget Ønske skulde have den bestemmende Myndighed, idet dog Ministeren for offentlige Arbejder maatte forbeholde sig at afgøre alle Spørgsmaal om Samarbejde og eventuelle Stridigheder med Telegrafvæsenet og med Det store nordiske Telegrafselskab. Et Udkast blev derefter forelagt Lagtinget, og Lagtinget vedtog dette Udkast med nogle faa Ændringer.

Ministeriet har med Undtagelse af et enkelt Punkt, som det maa tage Afstand fra, i det hele kunnet tiltræde det Forslag, som blev vedtaget af Lagtinget, bortset fra enkelte redaktionelle Ændringer. Det, som Ministeriet har taget Afstand fra ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, er at lade Eneretten omfatte ogsaa Radiotelefonien. Der er jo den Forskel paa den almindelige Telefoni og Radiotelefonien, at medens den almindelige Telefoni for en Øgruppe som Færøerne kun kan virke ganske lokalt, kan Radiotelefonien ogsaa virke udadtil, langt udover Færøerne, til Skibe og andre Landsdele. Da Forholdet tillige er det, at